

موضوعات قابل بررسی در اتاق فکر استان

۱. ناظر بودن این مسئله بر شرایطی منفی به طوری که ادراک عمومی متوجه این جنبه باشد و این موضوع برای مردم استان ایجاد زحمت کند.
۲. دشواری و جدی بودن، شایع و گسترده بودن این پدیده و محدود نبودن آن به تعداد اندکی از افراد؛ مسائل استانی باید توسط بخش قابل توجهی از گروه‌های اجتماعی استانی قابل تشخیص بوده و ذی نفعان متمایزی داشته باشد. اعتنا به مواردی که در حال حاضر توسط بخش قابل توجهی از گروه‌های اجتماعی و نخبگان استانی به عنوان مسئله قلمداد می‌شود علاوه بر اینکه در راستای اهمیت دادن به خواست و نظر نخبگان و کنشگران فعال استانی است به صورت پیشینی درگیری و مشارکت این افراد برای مواجهه نظام‌مند و رفع آن را تضمین می‌کند. البته منظور از شایع بودن به معنای درگیری کل استان به آن مسئله نیست. برخی مسائل خصلت خاص‌تر و محلی‌تری دارند ولی در همان محلی بودن خود نیز شایع و گسترده‌اند. در همان مثال کشاورزان میان‌دوآبی، این یک مسئله فعلاً محلی است که البته در یک زمینه منطقه‌ای و ملی شکل گرفته و چه بسا پیامدهای آن نیز از موقعیت محلی به منطقه‌ای سرایت داده شود.
۳. وجود تصویر و نگرشی خوش‌بینانه که این مسئله را قابل تغییر بداند؛ تنها مسائلی قابلیت طرح به عنوان موضوع سیاست‌گذاری‌اند که با توجه به ابزارها و ظرفیت‌های موجود راه‌حل یا امیدواری برای رفع آن‌ها در میان کنشگران وجود داشته باشد. این راه‌حل‌ها می‌توانند در سطوح مختلف، استانی، ملی، مردمی، دستگاهی و یا ترکیبی از آن‌ها قرار بگیرند. البته در اتاق‌های فکر استانی ذیل هدف فعال کردن اراده، مشارکت و درگیری نخبگان استانی تأکید بر روی راه‌حل‌های استانی است.
۴. اعتقاد و اراده‌ای برای تغییر و رفع آن‌ها بصورت منطقی وجود داشته باشد؛ با توجه به محدود بودن ظرفیت اتاق‌های فکر استانی صرفاً مسائلی حائز اولویت‌اند که در حال حاضر خواست عمومی یا دولتی برای تغییر و رفع آن‌ها شکل گرفته باشد. به این اعتبار، اتاق‌های فکر استانی مترصد رفع همه مشکلات و موانع توسعه در استان نمی‌باشند و صرفاً بر روی آن مسائلی تمرکز خواهند داشت که به اتکای ظرفیت مدنی و اجتماعی استان یا کشور، البته در ارتباط با دولت، ظرفیت قابل توجهی برای مواجهه با آن وجود دارد.